

בתי המשפט

בש 002970/04	בית משפט השלום פתח-תקוה	
בתיק עיקרי: /001766		
14/09/2004	תאריך:	כב' השופטת ליה לב און
		בפני:

בעניין: מדינת ישראל - ע"י ב"כ מתמחה שרית מרים המבקשת

נגד

צברי חננאל - ע"י ב"כ עו"ד עטרי המשיב

החלטה

1. המשיב, חננאל בן שלמה צברי, ילדי 1952, תושב עמנואל, ביום 25.6.04, על פי כתב האישום שבפני, ביצע לכאורה עבירה של מעשה מגונה בקטינה, ילידת 4.12.98, והיא בת 5.1/2 שנים, חברתה של בתו הקטינה שבאה לביתם לשחק עמה, הוא הכניסה למטבח ואמר לה לחבקו ולהחזיק באבר מינו, והיא עשתה כך, והכניסה לחדרו, פתח רוכסן מכנסיו, הוציא אבר מינו ואמר לה לשפשפו חזק, והיא עשתה זאת, נשכב על המיטה, הושיבה עליו, והשכיבה על מיטתו, שכב עליה והרים חצאיתה, הכניס ידיו מתחת לתחתוניה, נגע באיבר מינה, והתחכך עם אבר מינו באבר מינה, עד שהגיע לסיפוקו, עם אותה ילדה קטנה. עוד נאמר כי עובר לתאריך זה, במקרים רבים, שמועדיהם לא ידועים, עשה בה מעשים דומים.

בין ראיות התביעה עדות הקטינה בפני חוקרת ילדים, וזרע של המשיב על תחתוניה.

במצורף לכתב האישום הוגשה בקשה לעוצרו עד לתום ההליכים נגדו, בשל מסוכנותו לילדים קטנים, ועל שום חוסר היכולת לשלוט בדחפיו המיניים, והצורך להרחיקו מן הציבור.

2. כב' השופט קסירר שמע טיעוני הצדדים, עיין בחומר הראיות, וקבע כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של המשיב, ולא מצא בסיס לגרוע מקבלת עדות הקטינה כראיה לכאורה, לא בשל "ההעברה" או "הפכפכות" או "בלבול" הנטענים ע"י הסניגור, ולא בשל חוסר הגיון פנימי, ובמצאי ה-DNA, ראה סיוע, ובעדות האם, ועדות חברתה הקטנה, בתו של המשיב.

עוד קבע כי המשיב ניצל אמונה של הקטינה בו, וכי בנסיבות בכללותן, קמה עילת מעצר בשל מסוכנות המשיב לציבור, ולילדות קטנות בפרט.

משבא הוא לדון בחלופה שפגיעתה בחירות המשיב תפחת ממעצר ממש, כמצוות המחוקק, ולאחר שבחן שתי חלופות מוצעות, ביקש שיתקבל תסקיר של שירות המבחן.

וכלשונו של כב' השופט: "חלופה ראויה לבחינה נראית לי מוסד "הדסים" בבני ברק משום טיבו, מקומו והאוכלוסייה השוהה בו. בטרם יוחלט אם תעתר חלופה ובאם זו ראויה בנסיבות העניין, מתבקש שירות המבחן ליתן תסקיר"

עוד הוחלט להסיר צו איסור פרסום הפרשה ופרטי הנאשם, זולת פרטי הקטינים.

3. על מנת שלא תצא שגגה מתחת ידי ביקשתי וקיבלתי את תיק החקירה לעיוני, קראתי כולו ושוכנעתי שקיימת תשתית ראיות לכאורה איתנה במיוחד, על פי עדות הקטינה והאמון שמייחסת לה חוקרת הילדים דרך חשיפת האירוע בפני אימה, אישוש דבריה בפני הרב יוסף בן חמו, ודרך תיאורה - שכולו תום ואמינות, ואין בין המשפחות איבה או סכסוך ואין סיבה לילדה שתקשור את המשיב למעשים המיניים המתוארים. לכל אלו בא חיזוק ממקור חיצוני, בכתם שעל תחתוני הילדה אותם לבשה באותו היום נמצאו תאי זרע, והושוו לדגימת רוק של המשיב - ועל פי חווה"ד שבתיק החקירה פרופיל ה-DNA של המשיב.

בשלב זה- אציין - שאין חו"ד נגדית או שוללת המימצא.
מכל אלו - הרי שהראיות שנאספו עומדות במבחן שנקבע בבש"פ 8087/95 זאדה נ' מ"י.

4. בישיבה הנדחית ביום 15.8.04, נתקבל תסקיר ונתבקשה דחיה לבדוק חלופת מעצר מוצעת אחרת.
לישיבת 1.9.04, והפעם בפני, הוצעה חלופה אחרת, שהוגדרה "רצינית" ועו"ד עטרי, ב"כ המשיב, ביקש שישוחרר לחלופה גם ללא המלצת שירות המבחן, תוך שהוא מבקש את עמדת שירות המבחן ואת הנימוקים שהביאו להמנעות מהמלצה.
גם סבור היה, שכב' השופט קסירר החליט לשחרר את המשיב, ופנייתו לבדיקת החלופה לא היתה פורמלית גרידא. מקריאת החלטתו של כב' השופט קסירר, לא ניתן לקבוע אם גובשה עמדה לכאן או לכאן, לפיכך, כל התנאים נבחנים על ידי.
מהתסקיר ליום 15.8.04 עולה תמונה עגומה של מי שמשטש ומכחיש כל בעיות בהתנהגותו. הוא שלל כל בעייתיות בתחום המיני, או קשר לעבירה המיוחסת לו, וההתרשמות ממנו כאדם בעל קווי אישיות נוקשים ומנותק רגשית בכל הקשור לתכנים הקשים והאינטימיים ששירות המבחן ניסה לבדוק.
- חיי המשפחה של המשיב עברו ירידות ועליות, והוא נישא לאשתו ב- 1978, והתגרש ב- 1990, וחזרו ונישאו ב- 1991, והתגרשו שנית ב- 2000, כאשר לדבריו הגירושין על רקע החזרה בתשובה, בעוד מדברי האשה והעו"ס, המכירה את בני הזוג, הפרידה היא על רקע אלימות לאורך שנים, שנקט נגדה, ובנוסף מאבק ארוך ומתיש סביב משמורת הילדים, כאשר המשיב מתואר כאדם נוקשה וחסר פשרות, ושיתוף הפעולה שלו בטיפול, נחזה כחיצוני ומוגבל ביכולת ההפנמה.
על אף אלה, גרושתו וילדיו הופתעו ממעצרו, וגם דווח כי כאב גילה אחריות ואכפתיות כלפי ילדיו.
שירות המבחן מנע מלהעריך רמת מסוכנותו לביצוע עבירות מין נוספות בשל הטשטוש וההכחשה, ופערי האינפורמציה שנגלו.
5. בנוסף יש לציין שלמשיב היו הסתבכויות עם החוק, מאז גיל 11, והוצא למסגרת אומנה, השתחרר שחרור מוקדם מצה"ל בפרופיל 21, והמשיך להסתבך עם החוק, וגם נשפט למאסר.
6. טוען עוה"ד, מר עטרי, כי תהליך הסקת המסקנה של שירות המבחן פגום, ואין להסיק מאירועים עם גרושתו למקרה דנן.
אשר לי, התנהגות המשיב לאורך שנים והנסיון עמו, יכולים בהחלט לשמש בסיס להערכת מסוכנות לעתיד, כאשר אותו דפוס התנהגות של הכחשה חוזר ונשנה.
אם בעבר ההכחשה נמצאה שקרית על פי עדות האשה והעו"ס, מי לידיי יתקע שההכחשה היום מושתתת על אדני אמת?
לפיכך, ועל פי חומרת המעשה והמסוכנות הצפויה לציבור מהמשיב, שניצל תמימותה של קטינה שבאה לביתו לשחק עם ילדתו, לגיטימי היה להגיע למסקנה שאין יכולת להמליץ על שחרורו בערובה.
מה שהוסיף לחוסר האמון במשיב, הוא הפער בין דבריו של מר זליכה, וההצעה שישהה בחלופה ב"הדסים", מוסד גריאטרי, בפיקוח צמוד, והצהרה כי מנהל המקום יחתום על ערבות, לבין דברי המנהל, מר משה קרביץ, כעולה מהתסקיר, כי לא ידע מהם החשדות בגינם עצור המשיב, בהתחשב בכך שמסר לו שעצור בגין חובות לביטוח לאומי.
טשטוש נסיבות המעצר - בוודאי מורה על כך - שאותה חלופה אינה רלוונטית, ויותר מכך, כי קיימת נטיה מוגזמת לסייע למשיב, אולי על חשבון אינטרס הציבור ושלומה של הקטינה.
7. בתסקיר השני שהתקבל לקראת ישיבת 8.9.04, נבחנה חלופה נוספת, שישהה בישיבה בבני ברק, בפיקוחו של כב' הרב אליהו דילבסקי.
החלופה נמצאה - על פי התסקיר, רצינית וראויה, אלא ששירות המבחן גם הפעם חזר על העמדה שמלכתחילה, משום שלא ניתן להעריך את מידת הסיכון בתחום המיני הצפויה מהמשיב.
מידת הסיכון שבמשיב ברורה מאליה, האדם המבוגר אמור להיות מגן לקטין ולא להשתמש בו ובתומתו לסיפוק צרכים מינים.
הסיכון שמהווה המשיב לקטינה ולאחרים מובן מאליו, בעצם ניצול מעמדו כמבוגר.
8. לפיכך, משעסקינן במי שמיוחסת לו עבירת מין, בנסיבות חמורות, כאמור בסעיף 21 א' (א) (2) לחסד"פ הרי הסיכונים המיוחסים לו טמונים באישיותו, משנאספו בעניינו ראיות, שיש בהן להביא להרשעתו, (בש"פ 8087/95 זאדה נ' מ"י פ"ד נ (2) 133), ומשנמנע שירות המבחן לאורך זמן מלהמליץ על שחרורו, לא ניתן למנוע פגיעתו הרעה בציבור, אלא רק בהשמתו כבר היום מאחורי סורג ובריה.

לא עלה בידו לשכנעני שניתן ליתן בו אמון, ואינו מסוכן, לא בגרסתו, לא במילות סניגורו, לא בטענותיו, ולא בשל עמדותיו בפני שירות המבחן.

חלופת מעצר מבוססת תמיד על אמון במשיב ובהתנהגותו שכן אין אפשרות ממשית לקיים פיקוח צמוד על תנועותיו, במקרה מעין זה, משלא הפריך המשיב את חזקת המסוכנות, וחזקה על מי שיש נגדו לכאורה ראיות לסוג מקרה שכזה שהוא מסוכן לילדים ולציבור, לא ניתן להסתפק בחלופה שפגיעתה בחרותו תהא פחותה, בהתחשב בסוג המעשה נסיבותיו והסיכון הנלמד ממנו, ומורה אני על מעצרו עד לתום ההליכים.

ניתנה היום כ"ח באלול, תשס"ד (14 בספטמבר 2004) במעמד הצדדים.

ליה לב און, שופטת

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה